

Ελπίδα μέσα από φόβο και τρόμο

Φόβος παντού σκορπά
όταν ο πόλεμος αρχίζει
κι όταν αυτός τελειώνει
καρδιές πάλι πληγώνει.

Παιδιά το δρόμο διασχίζουν
κι οι ψυχές τους φόβο γεμίζουν,
μα όταν οι αθώοι πεθαίνουν
δάκρυα από μάτια βγαίνουν.

Όταν στρατιώτες ζωές προσφέρουν
άνθρωποι άλλοι για να ζουν
και κάποιοι νεαροί πηγαίνουν
και αυτά δεν τα τιμούν
σκέψεις από το μυαλό περνούν:

«Γιατί ενώ θυσίασαν τις ζωές τους
δεν τους τιμούν;
Γιατί δεν ξέρουν πως χάρη στη θυσία τους αυτή
τώρα ζουν;»
Γιατί... γιατί... Τόσα γιατί.

Αν και η ελπίδα πάντα υπάρχει
ο φόβος και ο τρόμος κυριαρχεί...
Αν και οι ήττες ήταν πολλές
η ελπίδα κερδίζει τις σκέψεις αυτές.

Κι έτσι οι Έλληνες όλο και προσπαθούν
και στο τέλος όσο και να τους λεηλατούν
με την ελπίδα και τις θυσίες τους νικούν.

Σπυροπούλου Νίκη
55^ο Δημοτικό σχολείο Πατρών
ΣΤ2